

Het verhaal van mijn moeder over familie van Blankenstein. Op 4 november 1913 kwamen de veehandelaar Salomon en zijn vrouw Elisabeth vanuit Rotterdam in Heenvliet wonen. Hun huisje stond aan de Wioldijk, dat was een weg tussen Heenvliet en waar vroeger Nieuwesluis lag. Salomon en Elisabeth kregen geen kinderen, maar zorgden voor iedereen die hulp nodig had. Bij hen in huis woonde Rachel Goudsmit uit Rotterdam. Rachel was een vrouw die niet voor zichzelf kon zorgen. Het echtpaar was tot in de oorlogsjaren de motor van de Joodse gemeente in Heenvliet. Op 28 oktober 1942 werd het echtpaar van Blankenstein samen met Rachel Goudsmit opgepakt. Mijn moeder is daar als jong meisje getuige van geweest.

Mijn moeder, Corrie Stans Meijer is al 63 jaar bewoonster van deze straat, vernoemd naar het echtpaar.

Zij was 5 jaar en zat op de lagere school die ook tussen Heenvliet en Nieuwesluis stond. Tussen de middag ging zij altijd een boterhammetje eten bij haar moeder in Nieuwesluis. Toen zij rond 12.15 uur naar huis liep, zag zij aan de overkant van het water, bij bakker Kooi een legerauto stoppen en soldaten eruit springen. Er werden mensen uit de winkel gehaald en meegenomen. Later begreep mijn moeder dat het om het echtpaar van Blankenstein en Rachel Goudsmit ging. Zij kenden deze mensen niet persoonlijk, daar was zij te jong voor, maar wist wel precies waar ze woonden.

Zij is nooit vergeten hoe ze schrok van de ruwe soldaten en dat deze mensen meteen weggevoerd zijn

en niet even naar huis mochten om wat spullen te halen. Dat heeft enorme indruk op mijn moeder gemaakt. Mijn moeder begreep als 5 jarige niet wat er met deze mensen ging gebeuren, net als velen in het dorp.

Salomon van Blankenstein is overleden in Auschwitz op 5 november 1942 op de leeftijd van 74 jaar.

Elisabeth van Blankenstein – den Hartog is overleden in Auschwitz op 5 november 1942 op de leeftijd van 65 jaar.

Rachel Marianne Goudsmit is overleden in Auschwitz op 25 januari 1943 op de leeftijd van 61 jaar.

Anneke Stans.